

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„[...] Pogłębiona wrażliwość na godność ludzkiej osoby na jej wyjątkowość, a także należny respekt dla decyzji sumienia stanowi niewątpliwie pozytywny dorobek współczesnej kultury. Wrażliwość ta, sama w sobie autentyczna, wyrażana jest na różne sposoby, mniej lub bardziej odpowiednio. Niektóre z nich jednak odchodzą od prawdy o człowieku jako stworzeniu Boga i Jego obrazie i dlatego muszą zostać skorygowane lub oczyszczone w świetle wiary”.

Jan Paweł II, enc. *Veritatis splendor*, 31, w: tegoż, *Encykliki*, t. 2, Kraków 2006, s. 561.

„Nowy człowiek od chwili poczęcia, a potem urodzenia, przeznaczony jest do tego, ażeby w pełni wyraziło się jego człowieczeństwo – ażeby się ono urzeczywistniło. (...) «Być człowiekiem» to podstawowe powołanie człowieka: „być człowiekiem” na miarę daru jaki otrzymał. Na miarę tego «talentu», którym jest samo człowieczeństwo, a z kolei dopiero na miarę wszystkich talentów, jakimi został obdarzony. W tym znaczeniu Bóg chce każdego człowieka dla niego samego”.

Jan Paweł II, List *Gratissimam sane*, 9, w: tegoż, *Dziela zebrane. Listy*, t. 3, wyd. M, Kraków 2007, s. 366.

„W istocie, odwiecznie byliśmy obecni w Bożym zamyśle i odwiecznie umiłował nas jako osoby jedyne i niepowtarzalne, wzywając każdego z nas jego własnym imieniem jak dobry pasterz, który «woła [swoje owce] po imieniu» (J 10, 3)”.

Jan Paweł II, adh. *Christifideles laici*, 58, w: tegoż, *Adhortacje*, t. 1, Kraków 2006, s. 473.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Jezus nawiązując do tego, rzekł: «Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na półumarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan: zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go i minął. Pewien zaś Samarytanin wędrujący, przyszedł również na to miejsce. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem: potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: «Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał».

Program wychowawczy > Klasa IV > Wartość II > Godność drugiego człowieka

Kto z tych trzech okazał się według ciebie, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców? On odpowiedział: «ten, który mu okazał miłosierdzie». Jezus mu rzekł: «Idź i ty czyn podobnie!» (Łk 10,30-37)».

Por. Dz 10,34; Rz 2,11; 10,12; Kor 12,13; Ga 2,6; 3,28; 1 Kol 3,11.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Człowiek, ponieważ został stworzony na obraz Boży, posiada godność osoby: nie jest tylko czymś, ale kimś, jest zdolny poznawać siebie, panować nad sobą, w sposób dobrowolny dawać siebie oraz tworzyć wspólnotę z innymi osobami: przez łaskę jest powołany do przymierza ze swoim Stwórcą, do dania Mu odpowiedzi wiary i miłości, jakiej nikt inny nie może za niego dać”.

KKK 357, por. KKK 225; 306; 369; 1487; 1691; 1692; 1700; 1730; 7178; 1926; 1929; 1930; 1947.